

BL. KARL DE FOUCAULD

»Ne vpelji nas v skušnjava«

Moj Gospod, razloži mi, kaj hočeš, da naj prosim, in zakaj naj prosim to in ne raje česa drugega. Ta prošnja je krik, krik vsake ure, vsake minute, krik: Na pomoč! Ta prošnja mora imeti svoje mesto v *očenašu*, ker nas obvezuje vse trenutke življenja, navzoča mora biti v vseh molitvah ... Sovražniki me tako obkrožajo, da ne le ne morem pričakovati svojega konca brez klicanja na pomoč vsako uro, ampak tudi ne morem izreči ene same kratke molitve, ne da bi klical na pomoč.

Naš Gospod me uči izgovarjati to prošnjo v *očenašu*, ker mi je potrebna vsako uro; biti mora navzoča v kriku duše stokrat v vsaki molitvi, da bi me naučila nenehno, vsako uro, klicati k Njemu: Na pomoč!